

Het einde van de tirannie van de moellahs

In George Orwells boek 1984 komt de volgende passage voor: “Zo je een beeld van de toekomst wilt, stel je dan een laars voor die stampet op een menselijk gezicht – zonder ophouden.” In het Engels staat er: “forever”, voor altijd. Er is veel in Orwells boek dat aan de Iraanse dictatuur doet denken. De Iraanse bevolking wordt nu al ruim veertig jaar vertrapt door misdadigers als Khomeini, Khamenei en Raisi. Houdt dit dan nooit op? Zal dit altijd zo door blijven gaan?

In Orwells boek ontbreekt een belangrijke speler, God, de Allerhoogste. Hij blijft niet onbewogen onder het leed dat mensen wordt aangedaan. Toen in de 19^e eeuw v.Chr. Ismaël in de woestijn van dorst dreigde om te komen, sprak een engel tot zijn wanhopige moeder: “Wees niet bezorgd: God heeft je jongen, die daar ligt te kermen, gehoord.” Toen opende God haar de ogen en zag ze een waterput.

Toen eeuwen later het volk Israël in Egypte werd onderdrukt, hoorde God hun jammerkreten. Hij zag het lijden van de Israëlieten en trok zich hun lot aan. Onder leiding van Mozes, Aäron en Mirjam liet Hij de Israëlieten uit Egypte wegtrekken naar het beloofde land. In de woestijn liet Hij water uit de rots stromen om hen te laten drinken.

Zou God vandaag ook luisteren naar de kreten van de Iraniërs die in elkaar geslagen, gemarteld of verkracht worden? Zou Hij luisteren naar de Iraniërs die omkomen van de dorst of de honger? Zou Hij luisteren naar de gebeden van hen die om een vrij Iran bidden?

God *heeft* geluisterd. Hij hoort en ziet alles wat er in Iran gebeurt. En Hij heeft Massoud en Maryam Rajavi wijsheid, inzicht en doorzettingsvermogen gegeven om het Iraanse volk te helpen. Maryam om internationale steun voor de zaak van het Iraanse volk te mobiliseren, en Massoud om in Iran een netwerk van verzetseenheden te organiseren. Aan ons en aan de internationale gemeenschap de taak om hen daarin te ondersteunen. Aan het vertrappen van de medemens moet een einde komen.

De Nederlands-Iraanse Zahra Bahrami verdedigde in december 2009 met alles wat in haar was het recht op verzet tegen de Iraanse dictatuur: *“This is not Holland or Germany here! This is not Los Angeles either. No this is Tehran! The city of blood!”* De uitdrukking *city of blood*, bloedstad, komt ook in de Bijbel voor, in een profetie over de destijds machtige stad Ninevé: “Wee de bloedstad, een en al leugen, vol oorlogsbuit, het roven houdt niet op.” Ninevé leek oppermachtig, maar had een beperkte houdbaarheidsdatum. In een tijdsbestek van drie maanden kwam er een einde aan de machtige roofstaat, die destijds heel het Midden-Oosten terroriseerde. “Wie ging er niet gebukt onder uw voordurende wreedheid?”, vroeg de profeet Nahum.

“Voortdurende wreedheid”, zo kunnen we het Iraanse regime wel typeren. Deze wreedheid kan het regime niet redden, maar leidt tot zijn ondergang. Want God hoort en ziet wat er gebeurt. En Hij zal recht doen. De moellahs hebben in 1979 door list en bedrog de macht gegrepen. Ze hebben met hun milities Iran bezet en hun eigen land leeggeroofd. Ze hebben met hun rechters en wetten het onrecht geïnstitutionaliseerd. Grootayatollah Montazeri heeft zelf gezegd dat wat er in de Iraanse gevangenissen gebeurt, de hel verdient, en dat Raisi een misdadiger is. Dit is geen rechtmatige overheid, maar een moordmachine waar een satanische macht achter zit. Opstand onder leiding van het rechtmatige Iraanse Verzet is de enige weg om hier verandering in te brengen. We roepen daarom iedereen om het Iraanse Verzet te steunen.

Het Iraanse Verzet heeft in Irak laten zien dat het de woestijn kan laten bloeien. En in Albanië heeft het laten zien dat het in korte tijd uit het niets een schitterende stad kan opbouwen. Zo zal Iran weer opgebouwd worden en weer gaan bloeien. De weg daar naar toe is zwaar, maar de beloning is groot!